

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. В. ГЕТЬМАНА
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ЗАХІДНО-РЕГІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ КЛУБІВ ЮНЕСКО
АКАДЕМІЯ ЮРИДИЧНИХ НАУК МОЛДОВИ
ІНСТИТУТ ДЕМОКРАТІЇ МОЛДОВИ
МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДИПЛОМАТИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІНСТИТУТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН КНУ ім. Т. ШЕВЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ЛНУ ім. І. ФРАНКА

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ

Науково-практичний журнал

EUROPEAN PERSPECTIVES

KHARKIV NATIONAL UNIVERSITY OF INTERNAL AFFAIRS
V. HETMAN KYIV NATIONAL ECONOMIC UNIVERSITY
INTERREGIONAL ACADEMY OF PERSONNEL MANAGEMENT
WEST REGIONAL ASSOCIATION OF UNESCO CLUBS
ACADEMY OF LAW SCIENCE OF MOLDOVA
INSTITUTE FOR DEMOCRACY OF MOLDOVA
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF UKRAINE
DIPLOMATIC ACADEMY OF UKRAINE
THE NATIONAL INSTITUTE FOR STRATEGIC STUDIES
INSTITUTE OF INTERNATIONAL RELATIONS KYIV NATIONAL TARASSHEVCHENKO UNIVERSITY
FACULTY OF INTERNATIONAL RELATIONS OF IVAN FRANKO NATIONAL UNIVERSITY OF LVIV

№ 2, 2019

Спеціалізоване
видавництво



Specialized
publishing house

ЗМІСТ

ПРАВО

ТЕОРІЯ, ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

ШЕМЧУК В.В. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ	5
ЗАХАРЧЕНКО Р.О. АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАСТОСУВАННЯ СУДУ ПРИСЯЖНИХ НА ПРИКЛАДІ ЕКОНОМІЧНО РОЗВИНЕНИХ КРАЇН СВІТУ: ТЕОРЕТИКО-ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ	12
ПАЛЮХ А.Я. СИСТЕМА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УКРАЇНІ	19
СЬОХ К.Я. МЕХАНІЗМИ ВИРІШЕННЯ ВИБОРЧИХ СПОРІВ В УКРАЇНІ	26

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО

СОПІЛЬНИК Р.Л. РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ЗАСАД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУД	33
КРОЛЕНКО Д.Ю. ВЗАЄМОДІЯ МІЖ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОГРАМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	40
ГОМАДА В.А. ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ УЧАСНИКІВ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕДУР У СУДАХ	45
ОСТРОПІЛЕЦЬ А.В. ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ СУДОВО-ЕКСПЕРТНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ	52
ПУТІЙ М.В. ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ, ПІДГОТОВКА, ПЕРЕПІДГОТОВКА ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ СЛУЖБОВЦІВ КОРПУСУ ОПЕРАТИВНО-РАПТОВОЇ ДІЇ	58

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА

ПУШКА М.А., КАНЦІР В. РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ НА ЗАХИСТ ЗАСАДИ ПРЕЗУМПЦІЇ НЕВИНУВАТОСТІ	65
КЛИМЕНКО О.А., САВЧЕНКО А.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ПСИХІАТРИЧНІ КОМПОНЕНТИ В ПОЛОЖЕННЯХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	70

МАЛАЗОНІЯ Н.Г., ДАНЬШИН М. В.	
МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КРИМІНАЛЬНО ПРАВОВОГО КОНФЛІКТУ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ	79
ПОСВИСТАК О.М.	
ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ОСОБЛИВОГО ПОРЯДКУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ, ЩОДО ОКРЕМОЇ КАТЕГОРІЇ ОСІБ	84
ТОПЧІЙ Ю.М.	
КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО «МУНІЦИПАЛЬНА ВАРТА» ДРОГОБИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ: ДИСКУСІЙНІ ПОЛОЖЕННЯ СТАТУТУ	91
БЕСЧАСТНА В.В.	
ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ ОЗНАК СУБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ АБО ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ ОСОБАМИ, ЯКІ КЕРУЮТЬ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ	99
ЗАГУМЕННА Ю.О.	
ПРОТИДІЯ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	106
ЛЕМЕХА Р.І., СКРЕКЛЯ Л.І.	
ОБСЯГ ПОНЯТТЯ ЖОРСТОКОСТІ	113
БИЧІН С.О.	
АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЕТЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МЕХАНІЗМІ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	118
КАЛАШНИКОВ К.Ю.	
РЕСОЦІАЛІЗАЦІЯ ЗАСУДЖЕНОГО ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, ЗДАТНОГО РЕІНТЕГРУВАТИСЯ В СУСПІЛЬСТВО	125
ТАНАДЖІ В.Г.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ТА КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТА ГРУБОГО ПОРУШЕННЯ УГОДИ ПРО ПРАЦЮ (СТ. 173 КК УКРАЇНИ)	133
КОНЧУК Н.С.	
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОГАНЕ ПОВОДЖЕННЯ З ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМИ	139
ЮРЧЕНКО В.В.	
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОПИТУ СВИДКА ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	146
ЛИЧЕНКО І.О.	
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА КОРУПЦІЙНІ ДІЯННЯ	155
БАБАНІНА В.В., БОНДАРЧУК А.С.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ЖУРНАЛІСТІВ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	161
ЛАДНЮК В.Р.	
СЛУЖБОВА ОСОБА ЯК СУБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 351 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	168

ЦИВІЛЬНЕ, ПІДПРИЄМНИЦЬКЕ, ГОСПОДАРСЬКЕ ТА ТРУДОВЕ ПРАВО

НАЗИМКО О.В.	
ОСНОВНІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ У СФЕРІ ПРАЦІ	175
ЄФРЕМОВА І.О.	
ВИРІШЕННЯ БАТЬКАМИ ПИТАННЯ ТИМЧАСОВОГО ВИЇЗДУ ДИТИНИ ЗА МЕЖІ УКРАЇНИ ..	181
КУХАРЄВ О.Є.	
КЛЮЧОВІ ПИТАННЯ АДАПТАЦІЇ СПАДКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	188
ГРИШАНОВА Н.	
ПРАВОВА ПРИРОДА ГАРАНТІЇ ЯК СПОСОБУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ: НАУКОВІ ПОГЛЯДИ	195



ПРОТИДІЯ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

ЗАГУМЕННА Юлія Олександрівна - кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії та історії держави і права (Харківський національний університет внутрішніх справ, Харків, Україна)

УДК 343.85 (477)

В статті досліджується поняття і сутність кіберпреступності. Розглядається питання протидії кіберпреступності, як складової забезпечення національної безпеки України. Автор підтримує позицію виділення трьох основних рівнів здійснення відповідних заходів протидії кіберпреступності (общесоціального, спеціально-кримінологічного та індивідуального). На основі аналізу практики протидії кіберпреступності запропоновані основні пріоритетні напрями удосконалення діяльності кіберполіції по протидії кіберпреступності.

Ключові слова: кіберпреступлення, кіберпреступність, протидія кіберпреступності, національна безпека, інформаційна безпека.

Постановка проблеми

Стрімкий розвиток науково-технічного прогресу і широке використання сучасних інформаційних технологій мають беззаперечний позитивний вплив на суспільні процеси. Одночасно переваги цифрового світу та розвиток інформаційних технологій обумовили виникнення нових загроз національній та міжнародній безпеці. Поряд із інцидентами природного (ненавмисного) походження зростає кількість та потужність кібератак, вмотивованих інтересами окремих держав, груп та осіб.

Розповсюджуються випадки незаконного збирання, зберігання, використан-

ня, знищення, поширення, персональних даних, незаконних фінансових операцій, крадіжок та шахрайства у мережі Інтернет. Кіберзлочинність стає транснаціональною та здатна завдати значної шкоди інтересам особи, суспільства і держави.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» однією з основних реальних та потенційних загроз національній безпеці України, стабільності в суспільстві, в інформаційній сфері є комп'ютерна злочинність та комп'ютерний тероризм [1]. Відтак, реформування системи забезпечення національної безпеки є одним з найактуальніших для держави питань сьогодення і визначено головним пріоритетом держави відповідно до Стратегії кібербезпеки України схваленої Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України» [2].

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Питання протидії кіберзлочинності досліджували у різних площинах О. М. Бандурка, П. Д. Біленчук, А. А. Васильєв, В. О. Глушков, М. О. Кравцова, О. М. Литвинов, П. С. Матишевський, М. І. Мельник, В. О. Навроцький, Д. В. Пашнєв, В. Г. Пилипчук, В. В. Сокурєнко та ін. Наразі, стрімкий розвиток новітніх інформаційних технологій та динаміка поширення кіберзлочинів обумовлюють необхідність дослідження